

Tri figure koje smo prethodno analizirali otelotvoruju postizanje autentičnog vremenovanja koje je razumljeno kao otvorenost spram budućnosti. U sva tri slučaja određno iskustvo je blokiralo njihovo kretanje napred i učinilo nemogućim zahvatanje smisla života koji bi se nadovezivao na prošlost. Specifičnost ova tri iskustva počiva u tome što je budućnost suspendovana sve dok objašnjenje njihove prošlosti nije bilo ponuđeno. Svo troje su trebali dato objašnjenje kako bi vlastite živote učinili smislenim.

Međutim, niko od njih nije našao objašnjenje tamo gde ga je tražio. Niti im je bilo ko obezbedio tačku sa koje bi videli svoj život kao ceo, a to može značiti samo kao gotov. Jedino objašnjenje je bilo da je Bog bio onaj koji im je uskratio objašnjenje, tj. da istina života nije zavisila od njenog karaktera kao celine, već od njenog bića pred Bogom.

Prethodno rečeno Kjerkegor dodatno objašnjava u poslednjem od 18 poučnih govora praveći razliku između objašnjenja (Forklaring) i preobražaja (Forklarelse). Forklarelse je pasiv od Forklaring što bukvalno znači "biti objašnjen", ali u uobičajenom smislu znači preobražaj.

Govor razlikuje tri različita odnosa spram boga u molitvi. Osoba koja živi u sferi želje nastoji da pridobije Boga za želju objašnjavajući se, kao što i ukazuje na značaj onoga za šta se moli. Za takvu osobu molitva je način ispunjenja želje. Religiozna osoba tome nasuprot je ona koja traži boga kako bi dobila objašnjenje. Ali o ova molitva je nerazumevanje, jer je Bog sredstvo razumevanja, pre nego samo objašnjenje. Stvarno se moli samo onaj koji je u molitvi pomiren sa neobjašnjivošću života. Za osobu koja se moli objašnjenje je kako Kjerkegor kaže da "Bog hoće samo ono međusobno razumevanje koje se nalazi u području neobjašnjivog."